

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

13. Beneficio mortificationis orationes nostræ reddi efficaciores ad
impetranda Dei munera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

fraudem induci: certum enim est, re, ne carni quidem nostrae, manum praestari posse; cum exigua mortificatione eam & grauioribus persequimur, & resurrectionis futuram illi adaugeamus. Pulchre monet nos beatus Augustinus in verba: *Quid facis, inquit tentator, iunas: defraudas animam tuam, quod eam delectat, tibi ipsi ingens peccatum ipse tortor & cruciator existis. Tibi placet, quia te crucias. Ergo crudelis delectatur pœnis suis. Responde huic tentatori. Excrucio me plane, vt ille parcat me pœnas, vt ille subueniat, vt placeat eius, vt delectem suauitatem eius. Ne victima excrucietur, vt in aram impo-*

*Aug. de vit.
ieiun.*

CAPVT XIII.

*Quod beneficio mortificationis orationes
strenuiores reddantur ad impetranda
Dei dona & munera.*

Quando infans à matre postulat puppam, summq̃ desiderat tantum signis & nutibus deoratur, nonnunquam mater aut remora porrigere, aut differt: at quando peccat lat cum lachrymis, non potest le-

zius continere, quin confestim eam tra-
 dat. Sic homo, quando à Deo in oratio-
 ne postulat dona aliqua vel beneficia
 spiritualia, sed verbis tantum & sim-
 plici desiderio ea obtinendi, non facile
 impètrat, quemadmodum quotidiana
 nos docet experientia. Quoties en-
 nim virtutem humilitatis, patientiæ,
 caritatis, tērationis alicuius victoriam,
 pacem cordis, precandi donum, fidei
 augmentum, supplices à diuina maie-
 state petiuimus, & tamen consecuti nō
 sumus, nisi fortè post diuturnum tem-
 pus? Dū verò cum studio precandi con-
 iugimus carnis, cupiditatūque nostra-
 rum mortificationem, & coram Deo
 nos affligimus, citius & certius, am-
 pliorique copia, postulata impetramus.
 Cuius rei causa est, quod dum mortifi-
 catio sui ab oratione abest, homo non
 eo modo quo deberet se ex parte sua
 comparat ad recipiēdam diuinam gra-
 tiam, quæ facientibus, quod in se est, &
 sibi ipsis imperantibus semper parata
 est. Deinde Deum mouere ad sua cha-
 rismata impertienda id cumprimis so-
 let, si videat ea magni fieri, & cupidè
 expeti, impetrataque magno cum stu-
 dio conseruari: idcirco enim suorum
 donorum largitionem sæpè differt, vt

in oratione perseverantis desiderium
accendat magis, & æstimet rem peti
pluris, impetratamq; tandem vigi-
tius custodiat. Accedit, Deum, vult
gnoperè amat hominem iustum, &
cernit eum affligi desiderio rei pe-
latae, commiseratione motum
lius & libentius dona sua coelestia
ad salutem vel necessaria, vel con-
nientia sunt, in tales effundere.

Quoniam verò huius rei ne-
plurimum valet ad salutem ne-
promouendam, Spiritus sanctus
voluit illustrissimis vtriusque testam-
ti exemplis confirmari: è quibus
commemorabimus; si modò in
tem reuocetur, quod initio monuit
in sacra Scriptura nomine ieiunij
ut & in scriptis SS. Patrum, crebro
nem carnis castigationem com-
hendi. Nobilis illa Iudith, &
uersa cum ea Bethuliae ciuitas, &
sui patrocinium à Deo postularent
contra inimicos victoriam, non
tioni vacarunt modò, sed etiam ieiun-
runt, cilicijs se induerunt, cineres
capita asperferunt, alijsque modis
pora sua affligerunt, & impetra-
quicquid petiuerunt. Regina
ster, cum omnibus viris & mulieribus

*Tract. huius
ca. 1.
Iudith 9.*

Hest. 4.

MORTIFICATIONE. 277

bus Iudæis, quotquot in ciuitate Iuda
 degebant, vt orationibus suis à Deo
 impetrarent ne sententia mortis in o-
 mnes decreta effectum suum conse-
 queretur, monitis Esther triduò ab o-
 mni cibo & potu abstinuere, fassis se o-
 peruere, & carnem afflixere. Et mox fe-
 lix successit exitus. Rex Iosaphat cum
 toto suo exercitu, omnibusque re- *2. Par. 29.*
 gni Iuda principibus, vt liberaretur à
 summo discrimine, quod inter medios
 hos adierat, totum, vt loquitur diuina
 Scriptura, se ad orandum contulit, & prædi- *Dan. 9.*
 cauit ieiunium in vniuerso Iuda. Daniel
 quoque Propheta ad obtinendam pro
 populo suo libertatem, aliaque dona,
 non orationibus modò, sed etiam se-
 uerissimo ieiunio se dedit, abstinens
 à vino, carne, & pane delicato, conten-
 tus herbis, alijsq; edulij syilissimis. Quo
 mortificationum genere non solum à
 Deo impetrauit vt populus longa illa
 seruitute solueretur, sed etiam prome-
 ruit multorum mysteriorum patefa-
 ctionem, & diuinam consolationem
 ab Angelo. Ac vt constaret orationi
 eius vim & efficacitatem illam à mor-
 tificatione accessisse, Angelus in hæc
 verba locutus est: *Noli metuere Daniel,
 quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad* *Cap. 10.*

N in

intelligendum, vt te affigeres in te
 tu Dei tui, exaudita sunt verba tua.
 hoc exemplo liquido apparet mor-
 tificationis virtus; quamque salutem
 eius cum oratione copulatio,
 nimaduertit beatus Theodorus
 Exemplo, inquit, Danielis,
 contemptis vnctionum delitijs,
 carne & vino abstinuit, solisque
 leguminibus, discimus, quam sa-
 ris & fructuosa sit mortificatio
 suscepta, quia ieiunio, afflictionibus
 li preces iungens, impetravit quod
 huius.

Theod. orat.
 Io. in Dan.

Quia verò idem Spiritus sanctus
 noui Testamenti Patres plenius
 tuit, quam instituerat in veteri, et
 Spiritu deprehendimus vtrosque
 & os. De Apostolis, Ecclesiaeque pro-
 phetis non semel commemorauit
 tus Lucas, eos dum orationi incum-
 bent, precibus adiunxisse ieiunia. Cuius
 sanctus Paulus, & sanctus Barnabas
 predicatum mitterentur Seleuciam
 alio, ita ordinante Spiritu sancto
 ieiunantes, inquit, & orantes, impo-
 que eis manus, dimiserunt illos. Et cum
 dem Paulus & Barnabas Antiochia
 cederent, ait: Et cum constituissent illi
 singulas Ecclesias presbyteros, & orantes

Act. 13.

cum ieiunationibus, commendauerunt eos Domino, in quem crediderunt. Hic fuit Apostolorum mos, ieiunium, aliasque mortificationes iungere precationibus, idemque eorum exemplo docti postea omnes sancti in Ecclesia fecerunt; quibus, uti lumen gratiæ diuinæ excellentius vberiusque in nouo quàm in veteri Testamento fuit communicatum, sic non dubium est, maiorem eorum mortificationem fuisse.

De sancto Martino refert Severus Sulp. in vita Sulpitius, etsi vitæ eius fuerit continua eius.

quædam mortificatio, tamen, cum pro arduo aliquo negotio preces erat ad Deum instituturus, ut postulata facilius impetraret, opera pœnitentiæ mortificationisque adauxisse. Euerfurus enim delubrum quoddam idolorum, in abditum locum orandi causa se recepit, triduumque ipsum cilicio indutus & cinere conspersus in oratione durans promeruit, ut duo angeli operam suam in subuertendo delubro præstarent. Acturus item de rebus ad cultum diuinum pertinentibus cum Valentiniano Imperatore, cum aditum postularet, indignissime repulsam passus est. Quid faceret vir sanctus? Ad consueta sua arma confugit. Sacco ami-

ctus, & cinere respersus, cibo omni
potu abstinens se in preces dedit. Se-
mo die affuit precanti angelus, &
nuitque vt iterato accederet Impera-
rem, felicem, fore successum. In
se dat, parentes omnes palatij portu
uenit. Imperator eo conspecto ita
census exclamat, hominem arce
non dignatur è sella sua surgere, &
miraculosè æstare cœpit. Imperator
ac si ignis sellæ subiectus esset, ita
nimaduertens censuram diuinam me-
te mutata omnibus sancti viri postu-
tis vltro subscripsit.

*In hist. relig.
c. 2.*

Narrat & beatus Theodoretus
sanctissimo monacho Iuliano multa
miraculis claro, cum Cyrenses Catho-
lici in calamitatem magnam venissent
propter hæreticos, qui hæresiar-
cha quodam authore, suis concionibus
multos è populo à vera fide abduce-
bant, eos ad dictum S. Iulianum per-
giam suam habuisse: qui non alio
consilium afflictis suggessit, quam
supplices in ieiunio & planctu ad diu-
num numen confugerent. Confusio
paruerunt, eoque ipso die quo di-
uinæ maiestatis opem implorauerunt
exauditi sunt, hæresiarcha repente
quodam morbo miserabiliter extin-

MORTIFICATIONE. 281

cto. Hic fuit sanctorum spiritus, hoc ex
 facris Scripturis didicerant, hoc Deus
 eis inspirarat, hoc exper. etia probat, r,
 nempe orationē mortificationi associa-
 tam multo efficaciorē reddi ad quiduis
 à Deo impetrandū. Vnde S. Cyprianus:
Quotquot, inquit, viros virtutum vidi-
mus, quoties aliquid à Deo obtinere conati
sunt, ieiunijs incubuere & lachrymis, &
pernoctantes in orationibus, cilicijs carnū
herenibus supplices beneficia postulârunt,
nec aliquid magnum vnquam moliti sunt, nisi
prim abstinentia præcessisset.

Cum ergo hæc res sit tam certa, &
 à Sanctis toties frequentata, meri-
 to cum amore & sollicitudine com-
 plecti debemus hoc mortificationis
 exercitium. Vnde & hoc loco no-
 tandum est, sicut qui peccato lethali
 obnoxius est, non idcirco debet pre-
 eandi studium cum desiderio emen-
 dandæ vitæ defugere; cum ipsa ora-
 tio valeat ad impetrandam conuersio-
 nem: sic qui mortificandi studium
 necdum complexus est, non debet ideò
 ab orandi consuetudine abstinere,
 cum ipsa oratione Deo cum pijs desi-
 derijs oblata à Deo & voluntatem &
 vires mortificationis exercendæ con-
 sequi possit. Nam etsi mortificatio o-

rationi maximum præsidium affert
tamen ipsa oratio ideo non deficiat
sua vi & impetrandi & merendi, sed
conditiones, necessariæ non deficiant.

CAPVT XIV.

*Mortificatione speciatim inuari orationis
eaque obtineri puritatem lumenque in-
ternum res diuinas con-
templandi.*

ETSI mortificatio qualicunque
randi modo & formæ suam
& efficaciam conciliet, peculi-
tamen affert orationi mentali, quam
in silentio de rebus cœlestibus con-
mentamur. Vt enim oratio illa in-
tuatur, quemadmodum oportet, ma-
gnam postulat animi puritatem & in-
torẽ. Siquidem precatio mentalis non
est aliud, quam spiritualis diuinorum
mysteriorum, & perfectionum operum
que inspectio ac contemplatio, ut alibi
diximus. Quocirca, sicut oculos cor-
porales, claros & mundos esse neces-
est; sic oculos mentis, quibus res diu-
næ considerandæ sunt, opus est esse pur-
gatos & nitidos. At mortificationum
pro-

*Tract. 3 de
orat. ment.*